

Lodge Bloemendaal

Vrijdag 18 oktober

Op voor de zonsopgang, allemaal vroeg uit de veren om vanaf het water de zon op te zien komen. Mooi, mooi, mooi.

Hierna wachten op het ontbijt. Ook dit is heerlijk. We worden verwend.

Nog even wachten en dan gaan we weer op pad voor een tour richting modderbad, maar voor die tijd willen we nog even kajakken. we klimmen in de kajakken en varen rustig het water op. Super stoer, alhoewel .... eerlijk zeggen dat

de kajakken zo stabiel waren dat omvallen een bijna onmogelijke optie is.

Wanneer we terugkeren is het klaar maken voor de gezamenlijke tour. We gaan richting modderbad, en omdat iedereen vroeg klaar is, gaan we ook nog wat vogels spotten.

We zien weer diverse vogels, waaronder de kleine en grote snip, veel verschillende reigersoorten, de witte en rode ibis, de visarend, meeuwen en pelikanen. Ook de tarpoen is weer van de partij, en die moeten we wederom zelfs een paar keer uit ons bootje bevrijden nadat ze hierin gesprongen zijn.

Het gebied Bigipan is echt de moeite waard, zo waardevol.

We varen een stukje door en stoppen midden op het water voor een modderbad. De helft springt overboord en zepen zich volledig in met modder. De anderen offeren zichzelf wel op om foto's te maken. Zij blijven mooi droog in het bootje zitten.

Na enige tijd hebben we weer een jaren jongere huid, en klimmen we weer in de boot. Op naar Mantjes om de lunch te gaan gebruiken.

Jonathan heeft Javaanse nasi gekookt, ook die smaakt prima.

We verlaten een mooie, bijzondere plek, en gaan op naar Lodge Bloemendaal.

Als we door het kanaal varen spotten we nog een kaaiman, vele foto's worden geknipt.

Ook vogels, groot en klein zien we zitten in de bomen. We verlaten een mooi gebied. En nemen afscheid van Gregory onze lokale gids en bootsman.

Op naar Wageningen met de auto, een korte stop en hindoegod Shiva te fotograferen, die kunnen we niet zomaar voorbij rijden, ook stoppen we kort voor de bezichtiging van de rijstfabriek en het monument van Alida.

Alida was een slaaf wiens borst door de vrouw (Suzanna du Plessis) van de plantagehouders afgesneden werd. De vrouw van haar meester diende haar borst op het bord als maaltijd voor haar man omdat zij vond dat haar man teveel naar de borsten van Alida keek. Alida is hierna doodgebloed.

Het standbeeld staat in Wageningen vanaf 1973, ter ere van 110 jaar emancipatie van de vrouw.

We rijden door naar Bloemendaal. Onderweg spot Ranjeeta een

luisaard, wij met z'n allen de auto uit om dit exemplaar te bewonderen. Ook zien we op straat een Anaconda liggen van zo'n 1,5 meter lang. Je valt hier echt van de ene in de andere verbazing, gelukkig leeft deze slang nog en zoekt hij zijn weg terug richting vrijheid.

We komen aan op Bloemendaal na een rit van een 4 uurtjes, we zijn behoorlijk brak.

We nemen afscheid van Ranjeeta, onze gids en we worden voorgesteld aan Anouska, de vrouw die in Bloemendaal de touwtjes in handen heeft.

We krijgen een geweldig appartement toegewezen.

Om 19.00 uur diner aan het zwembad. Hier ontmoeten we de andere 2 gasten. Gezellig stel waar we heerlijk mee eten, én wat schaft de pot, 2 soorten groenten, vlees en frietjes. Gemaakt door Kenneth, de Surinaamse kok.

Na het eten nog een aantal afzakkertjes genomen met de eigenaar René, zijn vrouw Leonora, en het andere stel, een gezellige avond.

